DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1945 r.

Nr 5

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

DEKRETY POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO:

Poz.: 27 — z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych . 33

„ 28 — z dnia 27 grudnia 1944 r. o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych 35

„ 29 — z dnia 22 grudnia 1944 r. o orderach, odznaczeniach oraz medalach 36

„ 30 — z dnia 28 grudnia 1944 r. o ślubowaniu urzędników państwowych i sędziów 38

„ 31 — z dnia 28 grudnia 1944 r. o zmianie ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego 39

„ 32 — z dnia 6 stycznia 1945 r. o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce . 39

27

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 27 grudnia 1944 r.

o tymczasowym uregulowaniu uposażeń pracowników państwowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Uposażenie funkcjonariuszów państwowych, sędziów, asesorów, aplikantów sądowych i prokuratorów, pracowników zakładów, przedsiębiorstw i instytucyj państwowych, których stanowisko służbowe ma charakter publiczno-prawny regulują odnośne przepisy prawne, obowiązujące w dniu 1 września 1939 r., ze zmianami, wynikającymi z niniejszego dekretu.

Art. 2. Ustanawia się dodatek wojenny do uposażeń, dodatków funkcyjnych i służbowych osób, wymienionych w art. 1, który będzie wypłacany do czasu unormowania stosunków gospodarczych według następujących tabel:

A. Funkcjonariusze, pracownicy przedsiębiorstw, zakładów i instytucyj państwowych.

Uposażenie zasadnicze miesięczne w złotych				Wysokość dodatku wojen.
		do	100 zł	300 zł
ponad	100 zł	„	130 „	325 „
„	130 „	„	160 „	350 „
„	160 „	„	210 „	370 „
„	210 „	„	260 „	390 „
„	260 „	„	335 „	400 „
„	335 „	„	450 „	430 „
„	450 „	„	700 „	490 „
„	700 „	„	1000 „	600 „
„	1000 „	„	1500 „	600 „
„	1500 „	„	2000 „	800 „
„	2000 „			900 „

B. Sędziowie i prokuratorzy.

W grupie uposażenia	Dodatek wojenny dla sędziów i prokuratorów	Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem wojennym
I	1.350	2.450
II	1.120	1.920
III	1.000	1.575
IV	840	1.265

Asesorzy sądowi

W grupie uposażenia	Dodatek wojenny dla asesorów	Uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem wojennym
VII	815	1.150
VIII	790	1.050

C. Dodatek wojenny do dodatku funkcyjnego i służbowego.

Wysokość dodatku funkcyjnego lub służbowego	Wysokość dodatku wojen.
od 5 zł do 20 zł	100 zł
ponad 20 „ „ 50 „	110 „
„ 50 „ „ 75 „	120 „
„ 75 „ „ 100 „	160 „
„ 100 „ „ 150 „	220 „
„ 150 „ „ 200 „	280 „
„ 200 „ „ 250 „	320 „
„ 250 „ „ 300 „	370 „
„ 300 „ „ 350 „	400 „
„ 350 „ „ 400 „	400 „
„ 400 „ „ 450 „	400 „
„ 450 „ „ 500 „	400 „
„ 500 „ „ 550 „	400 „
„ 550 „ „ 600 „	420 „
„ 600 „ „ 650 „	440 „
„ 650 „ „ 700 „	460 „
„ 700 „ „ 750 „	480 „
„ 750 „ „ 800 „	520 „
„ 800 „ „ 850 „	540 „
„ 850 „ „ 900 „	560 „
„ 900 „ „ 950 „	580 „
„ 950 „	600 „

Art. 3. Ustanawia się dodatek rodzinny w wysokości 100 zł miesięcznie na każdego członka rodziny.

Za członka rodziny uważa się pozostające na utrzymaniu osoby pobierającej dodatek żonę i dzieci (ślubne, nieślubne i adoptowane) w wieku do 14 lat, o ile zaś uczęszczają do szkoły średniej lub wyższej, do czasu ukończenia szkoły.

Art. 4. Przepisy dekretu niniejszego nie mają zastosowania do uposażenia wojska i funkcjonariuszy służby bezpieczeństwa.

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego oraz wszystkim zainteresowanym Kierownikom Resortów.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r., — jednak różnica na niekorzyść funkcjonariusza między wypłacanymi mu dotychczas zaliczkami a uposażeniem należnym mu w myśl niniejszego dekretu nie podlega zwrotowi.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej: *Bolesław Bierut*

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Kierownik Resortów: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:
Michał Rola-Żymierski
generał broni

w/z Kierownik Resortu Administracji Publicznej:
Edward Ochab

Kierownik Resortu Skarbu:
Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Przemysłu:
Hilary Minc

Kierownik Resortu Aprowizacji i Handlu:
Teodor Piotrowski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:
Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:
dr *Bolesław Drobner*

Kierownik Resortu Komunikacji:
inż. *Jan Rabanowski*

Kierownik Resortu Poczt i Telegrafów:
Tadeusz Kapeliński

Kierownik Resortu Odszkodowań Wojennych:
dr *Emil Sommerstein*

Kierownik Resortu Oświaty:
dr *Stanisław Skrzeszewski*

Kierownik Resortu Kultury i Sztuki:
Wincenty Rzymowski

w/z Kierownik Resortu Informacji i Propagandy:
mgr *Stefan Matuszewski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1944 r. Nr 16, poz. 88).

28

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 27 grudnia 1944 r.

o tymczasowym unormowaniu stosunku służbowego i zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. (1) Stosunek służbowy i zasady zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych, sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów oraz asesorów i aplikantów sądowych, a nadto pracowników przedsiębiorstw, zakładów i instytucyj państwowych, których stosunek służbowy ma charakter publiczno-prawny, powracających lub zgłaszających się ponownie do służby — regulują właściwe przepisy prawne, obowiązujące w dniu 1 września 1939 r., ze zmianami wynikającymi z niniejszego dekretu.

(2) Osoby wyżej wymienione nazywane będą w dalszym ciągu dekretu funkcjonariuszami państwowymi.

(3) Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą wojska, profesorów, pomocniczych sił naukowych w państwowych szkołach akademickich i nauczycieli, służby bezpieczeństwa publicznego, w tym Milicji Obywatelskiej, Straży Więziennej i Granicznej.

Art. 2. Funkcjonariuszowi państwowemu, który w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia wejścia w życie dekretu niniejszego zgłosił się ponownie do służby państwowej i został do niej przyjęty, zalicza się czas służby do dnia 1 września 1939 r. — zaliczony i podlegający zaliczeniu według dotychczas obowiązujących przepisów.

Art. 3. Funkcjonariusze państwowi dla dobra służby mogą być przenoszeni do innych działów zarządu państwowego — zarządzeniem właściwej władzy.

Art. 4. Funkcjonariusz państwowy, powracający lub obejmujący ponownie po dniu 22 lipca 1944 r. stanowisko, do którego przywiązana jest wyższa grupa uposażenia, zarządzeniem Kierownika Resortu może otrzymać dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między posiadaną, a przywiązaną do spełnianej funkcji grupą uposażenia oraz przynależne do tej funkcji dodatki, o ile nie zostanie do tej wyższej grupy zaawansowany.

Art. 5. (1) Pracownicy, którzy wstąpili do służby państwowej po dniu 22 lipca 1944 r., a nie byli przedtem funkcjonariuszami państwowymi, uważani są za stałych funkcjonariuszów w rozumieniu odnośnych przepisów służbowych.

(2) Właściwe władze przełożone zaszeregują tych pracowników do odpowiednich grup uposażenia z tym, że w przypadku powierzenia pracownikowi stanowiska, do którego przywiązana jest wyższa grupa uposażenia, niż ta do której został zaszeregowany — stosuje się odpowiednio przepis art. 4 niniejszego dekretu.

(3) Przepis ust. 1 nie dotyczy tych stanowisk w poszczególnych działach zarządu Państwa, które ze względu na charakter służby mogą być obsadzone tylko przez pracowników kontraktowych.

(4) Pracownicy kontraktowi będą traktowani na równi ze stałymi funkcjonariuszami pod względem obciążeń i zwolnień z tytułu podatków i innych opłat publiczno-prawnych oraz korzystania ze wszelkich świadczeń z wyjątkiem emerytalnych.

Art. 6. (1) W ciągu roku od daty wejścia w życie niniejszego dekretu, właściwa władza naczelna może zmienić grupę uposażenia i stanowisko służbowe, przenieść w stan spoczynku lub zwolnić ze służby funkcjonariusza, bez zachowania warunków i terminów przewidzianych w odnośnych przepisach służbowych.

(2) Zwolnienie ze służby przewidziane w ust. 1 może nastąpić po uprzednim 3-miesięcznym wypowiedzeniu.

(3) Rozporządzenie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego ustali początek biegu terminu wskazanego w ust. 1 dla terenów pozostających jeszcze pod okupacją.

Art. 7. Przepisy art. 3 i 5 niniejszego dekretu nie mają zastosowania do sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, asesorów i aplikantów sądowych.

Art. 8. W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego dekretu może właściwa władza naczelna:

a) zaliczyć funkcjonariuszy państwowych do wyższych kategoryj i grup uposażenia bez względu na posiadane wykształcenie,

b) zwolnić funkcjonariuszy państwowych od składania egzaminów urzędniczych.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i właściwym Kierownikom Resortów.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z tym, że przepisy zawarte w art. 2, 4 i 5 mają moc obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1944 r.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Kierownik Resortów: Spraw Zagranicznych, Rolnictwa i Reform Rolnych:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:

Michał Rola-Żymierski
generał broni

w/z Kierownik Resortu Administracji Publicznej:

Edward Ochab

Kierownik Resortu Skarbu:

Jan Stefan Haneman

Kierownik Resortu Przemysłu:

Hilary Minc

Kierownik Resortu Aprowizacji i Handlu:

Teodor Piotrowski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:

Jan Czechowski

Kierownik Resortu Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Kierownik Resortu Pracy, Opieki Społecznej i Zdrowia:

dr *Bolesław Drobner*

Kierownik Resortu Komunikacji:

inż. *Jan Rabanowski*

Kierownik Resortu Poczt i Telegrafów:

Tadeusz Kapeliński

Kierownik Resortu Odszkodowań Wojennych:

dr *Emil Sommerstein*

Kierownik Resortu Oświaty:

dr *Stanisław Skrzeszewski*

Kierownik Resortu Kultury i Sztuki:

Wincenty Rzymowski

w/z Kierownik Resortu Informacji i Propagandy:

mgr *Stefan Matuszewski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 grudnia 1944 r. Nr 16, poz. 89).

29

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 22 grudnia 1944 r.

o orderach, odznaczeniach oraz medalach.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W celu nagradzania czynów męstwa i odwagi, wykazanych w boju, bądź innych wybitnych zasług położonych dla chwały i pożytku Rzeczypospolitej Polskiej a w szczególności w dziele odrodzenia demokratycznej państwowości polskiej i Polskich Sił Zbrojnych albo w walce z hitlerowskim najeźdźcą lub jego najemnikami, poza ustanowionymi już:

1) ustawą z dnia 1 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 409) orderem wojskowym „Virtuti Militari",

2) ustawą z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 136) orderem „Orła Białego",

3) ustawą z dnia 4 lutego 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 137) orderem „Odrodzenia Polski",

4) rozporządzeniem Rady Obrony Państwa z dnia 11 sierpnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 527) odznaką wojskową „Krzyż Walecznych" oraz

5) ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) odznaką „Krzyż Zasługi",

6) uchwałą Krajowej Rady Narodowej z dnia 20 lutego 1944 r. orderem „Krzyż Grunwaldu",

zatwierdza się odznaczenie wojskowe:

„Zasłużonym na Polu Chwały" wprowadzone rozkazem Dowództwa 1-szej Polskiej Dywizji im. Tadeusza Kościuszki.

Art. 2. Order „Krzyż Grunwaldu" nadaje się na warunkach ustalonych w statucie tymczasowym tego odznaczenia, zatwierdzonym uchwałą Krajowej Rady Narodowej z dnia 20 lutego 1944 r., także za zasługi w dziele odrodzenia Polskich Sił Zbrojnych, za zwycięskie przeprowadzenie operacyj Wojska Polskiego lub przejawione bohaterstwo na polu walki.

Art. 3. Odznaczonym „Krzyżem Grunwaldu" przyznaje się te same przywileje co i kawalerom orderu „Virtuti Militari", nadto każdy odznaczony „Krzyżem Grunwaldu" ma prawo do niezwłocznego awansu o jeden stopień.

Art. 4. Zasadniczą odznaką medalu „Zasłużonych na Polu Chwały" jest medal o średnicy 50 m/m z wizerunkiem orderu „Virtuti Militari" na tle skrzyżowanych sztandarów polskiego i radzieckiego. Odwrotna strona zawiera napis: „Zasłużonym na Polu Chwały 12—13 października 1943 r. Lenino", w czworokątnej ramce obramowanej liścmi dębowymi. Medal nosi się na wstążce, o kolorach wstążki orderu „Virtuti Militari", ułożonych w odwrotnym porządku, na lewej piersi po odznace „Krzyż Zasługi".

Medal „Zasłużonym na Polu Chwały" dzieli się na trzy stopnie: medal złoty, srebrny i bronzowy.

Art. 5. Medal „Zasłużonym na Polu Chwały" może być nadany wielokrotnie. Medal „Zasłużonym na Polu Chwały" nadany po raz pierwszy nosi się na gładkiej wstążce, dalsze zaś nadania odróżnia się przez nałożenie na wstążkę posiadanego już medalu okuć w kształcie listewek ze złota, srebra, względnie bronzu, z polerowanymi krawędziami, szerokości 5 m/m.

Wzory rysunkowe orderu „Krzyż Grunwaldu" oraz medalu „Zasłużonym na Polu Chwały" wstęgi i listewki ustala się w załączniku do dekretu niniejszego.

Art. 6. Medal „Zasłużonym na Polu Chwały", nadaje Naczelne Dowództwo Wojska Polskiego generałom, oficerom i szeregowym Wojska Polskiego w kolejności następującej:

a) złoty medal — tym, którzy w walce przejawili wysokie bohaterstwo bądź wykazali się wybitnymi czynami męstwa i odwagi;

b) srebrny medal— tym, którzy przyczynili się swoimi czynami do pomyślnego wykonania zadań swoich jednostek;

c) bronzowy medal — tym, którzy dając dowody dzielności wzorowo wykonali poruczone sobie zadania, bądź przejawili wytrwałość, inicjatywę lub śmiałość mogące służyć przykładem dla drugich.

Art. 7. Tryb i sposób nadawania orderów i odznaczeń wyszczególnionych w art. 1 określają przepisy dotychczas obowiązujące ze zmianami, wskazanymi w ustępach poniższych:

Order „Virtuti Militari", „Orła Białego", „Odrodzenia Polski" jak również order „Krzyż Grunwaldu" pierwszej klasy oraz odznaczenie „Krzyż Zasługi" pierwszego stopnia nadaje Prezydium Krajowej Rady Narodowej na wniosek Przewodniczącego Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego albo Naczelnego Dowódcy Wojska Polskiego".

Postanowienia poszczególnych ustaw o Zgromadzeniu Kawalerów danego orderu, ich Kanclerzach i Kapitułach oraz przywiązanych do orderów pensjach zostają uchylone, pensyj zaś dotychczas odznaczonym nie wypłaca się za czas ubiegły, za który pensje te nie zostały pobrane.

Art. 8. Prawo do posiadania orderów, odznaczeń i medali, oraz do korzystania z przywiązanych doń przywilejów traci się na mocy wyroku sądowego, w którym orzeczono o pozbawieniu praw obywatelskich.

Art. 9. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego i Kierownikowi Resortu Obrony Narodowej.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:

Edward Osóbka - Morawski

Kierownik Resortu Obrony Narodowej:

Michał Rola-Żymierski
generał broni

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1944 r. Nr 17, poz. 91).

30

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 28 grudnia 1944 r.

o ślubowaniu urzędników państwowych i sędziów.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Urzędnicy i sędziowie Rzeczypospolitej Polskiej przed objęciem urzędu składają ślubowanie według roty następującej:

A) urzędnicy:

Pomny dobra Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję, że na powierzonym mi stanowisku urzędowym przyczyniać się będę w mym zakresie działania ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi demokratycznego Państwa Polskiego, któremu wiernie służyć będę.

Ślubuję stać na straży konstytucji z dnia 17 marca 1921 r. oraz praw stanowionych przez Krajową Radę Narodową jako Naczelną Władzę Ustawodawczą Odrodzonego Państwa Polskiego.

Ślubuję obowiązki urzędu mego spełniać gorliwie i sumiennie, polecenia mych przełożonych wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej przestrzegać, a w postępowaniu swoim kierować się zasadami honoru, uczciwości i równości społecznej.

B) sędziowie:

Pomny dobra Rzeczypospolitej Polskiej ślubuję, że na powierzonym mi urzędzie sędziego dążyć będę w mym zakresie działania ze wszystkich sił do ugruntowania wolności, niepodległości i potęgi demokratycznego Państwa Polskiego, któremu wiernie służyć będę.

Ślubuję stać na straży konstytucji z dnia 17 marca 1921 r. oraz praw stanowionych przez Krajową Radę Narodową jako Naczelną Władzę Ustawodawczą Odrodzonego Państwa Polskiego.

Ślubuję obowiązki urzędu mego spełniać gorliwie, sprawiedliwość bezstronnie według mego sumienia i zgodnie z przepisami prawa wymierzać i tajemnicy służbowej dochować, a w postępowaniu swoim kierować się zasadami honoru, słuszności, uczciwości i równości społecznej.

Art. 2. Urzędnicy składają ślubowanie wobec zwierzchnika właściwego urzędu lub władzy, która ich mianowała, prezesi: sądu najwyższego, sądów apelacyjnych i specjalnych oraz sądów okręgowych wobec Kierownika Resortu Sprawiedliwości, sędziowie zaś wobec prezesa właściwego sądu.

Art. 3. Złożenie ślubowania odbywa się przez odczytanie roty przez osobę składającą ślubowanie, lub powtarzanie roty za osobą odbierającą ślubowanie.

Odbierający ślubowanie powołuje do asysty jednego lub kilku urzędników (sędziów) właściwego urzędu (sądu).

Art. 4. O dopełnieniu aktu ślubowania sporządza się protokół zawierający datę, imię i nazwisko osoby składającej ślubowanie z zaznaczeniem obejmowanego urzędu, dosłowny tekst roty ślubowania, nazwisko osoby odbierającej ślubowanie i podpisy uczestników.

Art. 5. Osoby zatrudnione w zarządzie państwowym oraz w sądownictwie, po dzień wejścia w życie dekretu niniejszego składają ślubowanie przez podpisanie roty ślubowania, którą należy dołączyć do akt osobowych zatrudnionego.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się wszystkim Kierownikom Resortów, każdemu w zakresie jego działania.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej
Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu
Wyzwolenia Narodowego:

Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Sprawiedliwości:
Jan Czechowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1944 r. Nr 18, poz. 94).

31

DEKRET POLSKIEGO KOMITETU WYZWOLENIA NARODOWEGO

z dnia 28 grudnia 1944 r.

o zmianie ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego.

Na podstawie ustawy Krajowej Rady Narodowej z dnia 15 sierpnia 1944 r. o tymczasowym trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 3) — Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170) otrzymuje brzmienie następujące:

„art. 3. Podatek od cukru skrobiowego wynosi 200 zł od 100 kg".

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Kierownikowi Resortu Skarbu.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Przewodniczący Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego:
Edward Osóbka-Morawski

Kierownik Resortu Skarbu:
Jan Stefan Haneman

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 grudnia 1944 r. Nr 18, poz. 95).

32

DEKRET

z dnia 6 stycznia 1945 r.

o deponowaniu i wymianie banknotów Banku Emisyjnego w Polsce.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Bilety złotowe Banku Emisyjnego w Polsce emitowane przez okupanta nazywane poniżej banknotami „krakowskimi", przestają być obiegowym środkiem płatniczym na obszarze Państwa Polskiego z dniem 10 stycznia 1945 r.

Art. 2. W czasokresie od 10 stycznia 1945 r. do 28 lutego 1945 r. każdy posiadacz banknotów „krakowskich" obowiązany jest złożyć je jednorazowo w całości w urzędzie skarbowym lub przedsiębiorstwie bankowym, określonym przez Ministra Skarbu.

Art. 3. (1) Złożone banknoty „krakowskie" będą wymienione na bilety skarbowe z napisem „Narodowy Bank Polski" po kursie jeden do jednego na rzecz:

a) przedsiębiorstw bankowych, osób prawnych prawa publicznego, przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym, przedsiębiorstw stanowiących własność związków samorządowych — w wysokości, którą określi Minister Skarbu;

b) instytucyj samorządowych, społecznych, religijnych, kulturalnych, oświatowych, związków i stowarzyszeń dobroczynnych oraz wydawnictw — w wysokości, którą określi komisarz wojewódzki po zasięgnięciu opinii właściwego wojewody; od decyzji komisarza wojewódzkiego służy zainteresowanym odwołanie do Ministra Skarbu w terminie 7-dniowym od dnia zawiadomienia o decyzji;

c) zakładów rzemieślniczych, zatrudniających oprócz członków rodziny nie więcej niż jednego pracownika i przedsiębiorstw prywatnych posiadających karty rejestracyjne na rok 1944 według działów: Ic, IIc, Vabc, VII, VIII, X i XI — nie więcej niż po zł 2.000. — na zakład lub przedsiębiorstwo;

d) zakładów rzemieślniczych, zatrudniających oprócz członków rodziny więcej niż jednego pracownika, spółdzielni oraz wszystkich innych przedsiębiorstw lub zakładów nieobjętych lit. a—c—w wysokości, którą określi komisja dla spraw wymiany banknotów „krakowskich" przy urzędzie skarbowym;

e) wszystkich osób fizycznych nie będących właścicielami przedsiębiorstw lub zakładów objętych lit. c i d — nie więcej niż po zł 500.—

(2) Prawo do wymiany przysługuje osobom fizycznym, które w dniu złożenia banknotów „krakowskich" mają ukończonych 18 lat.

(3) Osobom wojskowym w służbie czynnej, wymiany banknotów „krakowskich" dokona jednorazowo płatnik jednostki wojskowej, do której wojskowy przynależy — w granicach złożonej kwoty w banknotach „krakowskich" nie więcej jednak niż w wysokości jednomiesięcznej pensji.

(4) Część kwoty złożonej, która nie uległa wymianie, pozostaje w depozycie.

(5) Wymiana banknotów „krakowskich" nastąpi jedynie na rzecz osób fizycznych i prawnych, mających zamieszkanie, względnie siedzibę na obszarze wyzwolonym do dnia ogłoszenia niniejszego dekretu, o ile na tym obszarze banknoty „krakowskie" były dopuszczone do obiegu jako środek płatniczy.

Art. 4. (1) Przy każdym urzędzie skarbowym tworzy się komisje dla spraw wymiany banknotów „krakowskich" (art. 3 ust. 1 lit. d).

Skład komisji jest następujący:

a) naczelnik urzędu skarbowego jako przewodniczący,

b) przedstawiciel właściwej rady narodowej,

c) przedstawiciel referatu przemysłowo-handlowego przy starostwie powiatowym, a w miastach wydzielonych przedstawiciel wydziału przemysłowo-handlowego urzędu wojewódzkiego.

(2) Od decyzji komisji służy stronie w terminie 7-dniowym od dnia zawiadomienia o decyzji odwołanie do komisarza wojewódzkiego wyznaczonego przez Ministra Skarbu.

(3) Podjęcie sumy z wymiany oznacza zrzeczenie się prawa odwołania.

Art 5. Minister Skarbu może w wyjątkowych wypadkach gospodarczo uzasadnionych zezwolić na dokonanie wymiany banknotów „krakowskich" do pełnej wysokości zdeponowanej sumy.

Art. 6. (1) Kto wykracza przeciw przepisom niniejszego dekretu lub rozporządzeń i zarządzeń na jego podstawie wydanych, podlega karze grzywny do jednego miliona złotych.

(2) Nadto sąd orzeknie przepadek zakwestionowanych banknotów na rzecz Skarbu Państwa.

(3) Do orzekania o przestępstwach przewidzianych w ust. 1 są właściwe sądy grodzkie.

Art. 7. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej i Sprawiedliwości.

Art. 8. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 10 stycznia 1945 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka - Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Rola - Żymierski
generał broni

Minister Administracji Publicznej:
Józef Maślanka

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Edmund Zalewski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6 stycznia 1945 r. Nr 1, poz. 2).

Cena numeru niniejszego zł 8,00, z przesyłką zwyczajną zł 8,10.

Redakcja i Administracja „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu", Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Tłoczono w Drukarni Polskiej w Łodzi, ul. Kilińskiego 93.